

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 49.

Tolvte Session.

30te Mode.

Tredagen den 23de November Kl. 6^{1/2} Aften.

(Fortsat.)

Milling (forts.): Naar vi desuagtet have foreslaaet en Forandring ved § 3, som gaar ud paa en Omfrevning, saaledes at der kommer til at staae: „en Fæsters Enke, der sidder ved Fæstestedet, taber ikke sin Fæsteret, fordi hun gifter sig, uden Godseierens Samtykke,“ da skal jeg ikke negte, at vi have tænkt ved denne Redaction at give Paragraphen Anvendelse paa de Enker, som allerede fortiden, naar Loven træder i Kraft, henhidde som saadanne. Vi have troet, at dette ikke alene vil være ønskeligt i og for sig, men at det ogsaa vil være i Analogie med andre udfomne Love, at Loven kommer til Anvendelse strax, naar den udfommer, og at der ikke hengaaer en lang Tid, inden den træder i Kraft. Skulde den først komme i Anvendelse paa Enker, der sidde ved Gaarden i Henhold til en Contract, der er indgaaet efter den 1ste April 1861, saa vilde der ganske vist derved skee Noget, der ikke tidligere har fundet Sted ved en Lov af denne Beskaffenhed; den fik da først Anvendelse efter en Mands Levetid, om en 30—40 Aar, successive eftersom Fæstestederne gik over til nye Besiddere. Hvad den anden nye Paragraph angaaer, som vi have foreslaaet, nemlig § 8, da have vi troet, at det er Noget, der stemmer med, hvad der allerede er bestemt i Danst Lovs 3—13—7. Der staaer nemlig: „Hvisken Bonde der ikke er vorred, som vil flytte fra

sin Gaard og Boelig, skal dertil have stielig Marsag, og den lovliggen beviise, derefter maae han opstige den efter lovlig Raad og Varsel til Husbonden, tre næste Tingdage efter hverandre, for St. Hansdag Midssommer, og fjerde Tingdag derefter tage det beskrevet.“ Det er altsaa en Bestemmelse, der allerede har fundet Sted i Loven, at Opstigelse kunde finde Sted, naar der var gyldig Marsag tilstede. Vi have nu for ikke at lade det være tvivlsomt, at det skal være med Grund, netop anført saadanne Grunde, nemlig Alderdom eller Svagelighed. Vi troe, at den Bestemmelse, vi have foreslaaet, vil være baade i Fæsterens, i Godseierens og i Statens og i det almene Vels Interesse, og det vil tillige være en naturlig Indbømmelse til Fæsteren; thi det er jo saare naturligt, at en Mand, naar han er træt og mæt af Dagens Arbeide og af det Besværlige ved hans Gaards Bestyrelse, maa kunne frastige sig den og lade den gaae over til en Anden, men som Følge deraf er det ogsaa naturligt, at en saadan Fæster erholber Ophold paa Gaarden for sin Livstid, dersom han ønsker det. Det er dernæst ogsaa til Godseierens Fordeel, at en saadan Opstigelse kan finde Sted, da han saa kan faae Gaarden tidligere, og det er endelig i det almene Vels Interesse, thi naar en ung, kraftig Mand, enten det nu er Fæsterens Søn eller en Anden, kan overtage Gaarden, vil han kunne udbringe mere af den, og det vil være et bethdeligt Fremskridt til Agerbrugets Opkomst og til Gavn for Staten. Med disse saa Ord skal jeg tillade mig at anbefale det af os stillede Endringsforslag.